

gjort ham meget forblindet med Hensyn til Ribe. Jeg kan imidlertid godt forstaa af den høitærede Ministers hele Udtalelse, at han er vildledt. Jeg tror ikke, at den ærede Minister trænger til noget kunstigt Lægemiddel, men kun et uforfalsket, godt og sundt Konservationsmiddel, thi jeg er overbevist om, at han har en god Villie. Jeg tror, at den ærede Minister er frisk indvendig, men jeg skal tillade mig at nævne Ordet Sundhedsfalt, i Sammenligning med det Middel, som jeg mener der behøves til at værne om den høitærede Ministers gode Egenstaber. Jeg maa meget beklage, at den høitærede Minister har modtaget et saadant grundfalsk Blik paa Sagen. Jeg har nu nylig atter læst i Betænkningen, og kan saa godt forstaa deraf, hvad den høitærede Minister støtter sig til. Disse Udtalelser ere saa fint udsprungne, at jeg godt kan indse, hvorfor den høitærede Minister har antaget dem frem for mine Meddelelser, som blot have været ligesvem, simpel og uforfalsket Sandhed. Dersom de havde været krydrede med en Tilsetning af Smiger, saa vare de vistnok bleone bedre modtagne, men jeg er ikke i Besiddelse af den Slags Medicin. Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister vilde have taget imod mine Raad, naar han ikke havde været saa sienforblindet.

Formanden: Uden nogen fornærmelig Hensigt, som aabenbart ikke er til Stede, bruger det ærede Medlem dog Udtryk, som ikke ere ganske velvalgte.

J. Kruse: Jeg tror virkelig, at den høitærede Minister er meget uskyldig, thi efter de Beretninger, som her foreligge, kan den høitærede Minister ikke tro Andet, end hvad han har udtalt, og det ærede Thing maa vistnok ogsaa være blevet noget forblindet, thi jeg er overbevist om, at de Herrer tro det, som her er fremført, fremfor det, som jeg tidligere har sagt, saalænge ingen Beviser førtes derimod. Det glæder mig imidlertid, at det ærede Udvalg bedre har taget imod mine Raad. Jeg havde rigtignok troet, at den høitærede Minister havde set Sagen noget anderledes efter de senest fremkomne Oplysninger, men den høitærede Minister vil desuagtet netop holde paa Havnen, som den nu er; den maa ikke forlades, hvilket ei heller behøves, men af Forskjærlighed til denne gamle Skibsbro vil han ikke, at der maa blive anlagt en ny Besten for Broen. Anlægsløbsen ved Ribe er fortrinlig og langt bedre af Naturen dannet end den ved Søbjerg, hvor man har gravet et Hul inde i Landet, medens Plads til et nyt Havneanlæg ved Ribe Besten for en Ternbanebro findes der ganske naturlig. Hvad der er saa særdeles gunstigt ved Ribe, er den Omstændighed, at det vilde være en ren Bagatel at grave en Kende op til Slotsbassen, som ligger 50 Alen fra Naen, hvor der da kunde blive den smukkeste

og yndigste Havneplads ved Uddybning af Gravene. Det undrer mig ikke, at den høitærede Minister ikke er lokalkyndig, men alle disse Sagkyndige, som han stoler paa, maatte jo utvivlsomt kunne se Sagen rigtigt. Selv denne Vandbygningsdirektør, som har været med til at lede Ribe paa Grund ude i Havet og ligesom løb bort med Ror og Anker, siger nu, at han for Havnens Skyld vilde fraraade, at Banen blev lagt Best for Byen. Dersom han derimod havde sagt: lad os lægge Banen Best for Byen og udviklet de fortrinlige Egenstaber, som fandtes der, og de Fordele som Saadant frembød, og den Udsigt til, at Ribe Havn kunde blive til Noget, saa er jeg overbevist om, at dette vilde have været velantaget og til Gavn, Glæde og Vre saa vel for hele Staten som og især for Ribe By og Omegn. Dersom dette var fket, at en saadan Udtalelse var fremkommen, tror jeg ogsaa, at den høitærede Minister vilde være gaaet med, men jeg har endnu det Haab, at han vil faae et bedre Syn paa disse Forhold. Den høitærede Minister kommer bestandig til at sige, at Ribe har saa Meget at takke ham for, og at han har viist saa stor Imøbekommenhed mod Ribe, ja, han har tidligere endog sagt, at det grændse til Nothed. Jeg gaa nu nok vidst, hvad den høitærede Minister hermed sigter til. Sigter han maasse til Minister-Resolutionen angaaende Sundegades Bro og Beianlægget, da kan jeg paa en Maade give Ministeren Ret, og dette østre Stations Anlæg, som jeg før har betegnet som en Krone paa dette Værk, kan med god Grund fortjene samme Betegnelse, nemlig: „grændser til Nothed“. Naget til Slutning ved denne Forhandling endog en Majoritet af Borgerrepræsentanterne ligeledes den Gang ved rene, sande, uforfalskede Fremstillinger af Sagen til Ministeriet indarbejde de denne Plan, resolverede dog Ministeren i Overensstemmelse med de ufandte og grundfalske Indberetninger, som da ligeledes fremførte til Gunst for den østlige Del af Byens Beboere. Det er derfor, som jeg har tilladt mig at sige, at det ikke er første Gang, at Regjeringen er bleven ført bag Lyset. Den høitærede Minister mener selv, at han bestandig har gjort Ribe saa meget Godt, men herpaa skal jeg nu ikke komme nærmere ind, da jeg maasse senere paa anden Maade kan komme til at gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, hvad jeg herom har at sige. Den ærede Minister har sagt, naar jeg har villet faae ham til at erkende, at Staten stod i stor Gjæld til Ribe By, at dette slet ikke var Tilfældet, og har ment, at Alt, hvad Ribe By fik, skulde være Gave. Det er en Selvsølg, at naar den ærede Minister atter og atter udtaler sig saaledes, maatte det høie Thing være mere end almindeligt vel stemt for Ribe By, hvis det vilde gaa videre, end Ministeren angiver. Dernæst har den ærede Minister udtalt, at selv om Byraadet vilde paa Byens Vegne overtage Afholdelsen af